

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 410/2015
19.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер Поповић, Браниславе Апостоловић, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници по тужби тужилаца: 1. Ж.С. из А., 2. В.М. из С. 3. Ч.И. из З. 4. С.Љ. из Б., 5. Л.Г. из З., 6. О.Н. из З., 7. Д.М. из З., 8. Ш.М. из З., 9. С.И. из З., 10. Ф.Ј. из З., 11. М.Д. из З., 12. Р.Д. из З., које заступа пуномоћник К.Р., адвокат из З., против тужених: 1. Стечајна маса Б.с. АД у стечају, З., кога заступа пуномоћник З.Ћ., адвокат из З. и 2. ДОО И. у стечају, З., кога заступа пуномоћник С.Р., адвокат из З., ради утврђења оспореног потраживања, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр.5931/15 од 14.10.2015. године, у седници већа одржаној 19. априла 2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

1. НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужилаца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 5931/15 од 14.10.2015. године.

2. ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 5931/15 од 14.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Зрењанину П бр.236/14 од 29.05.2015. године, у ставу I изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца од 1-8 реда, за утврђење новчаног потраживања према првотуженом у појединачно одређеним износима за сваког од означених тужилаца. У ставу II изреке утврђено је као основано потраживање првотужиоца према друготуженом у износу од 265.089,84 динара, а преко утврђеног до траженог износа од 343.379,75 динара тужбени захтев је у односу на овог тужиоца одбијен. У ставу III изреке, утврђено је као основано потраживање друготужиоца према друготуженом у износу од 269.911,90 динара, док је преко тог, а до тужбом траженог износа од 356.046,68 динара тужбени захтев одбијен. У ставу IV изреке, утврђено је као основано потраживање трећетужиоца према друготуженом у износу од 241.609,48 динара. У ставу V изреке, утврђено је новчано потраживање четвртотужиоца према друготуженом у износу 220.849,20 динара, док је преко тог износа, а до тужбом тражених 291.327,01 динара, тужбени захтев одбијен. У ставу VI изреке, утврђено је потраживање петотужиоца у износу од 17.789,46 динара, док је преко тог а до траженог од 20.541,83 динара тужбени захтев одбијен. У ставу VII изреке, утврђено је као основано потраживање шестотужиоца према друготуженом у износу од 177.083,65 динара, док је преко утврђеног а до траженог износа од 233.594,84 динара тужбени захтев одбијен. У ставу VIII изреке, утврђено је као основано потраживање седмотужиоца према друготуженом за износ од 172.812,38 динара, док је преко тог, а до тужбом траженог износа од 227.977,33 динара,

тужбени захтев одбијен. У ставу IX изреке, утврђено је као основано потраживање осмотужиоца према друготуженом у износу од 374.754,74 динара, док је преко тог а до тужбом траженог износа од 492.702,29 динара тужбени захтев одбијен. У ставу X изреке, утврђено је као основано потраживање деветотужиоца према друготуженом у износу од 182.380,57 динара, док је преко тог, а до тужбом траженог износа од 372.494,39 динара тужбени захтев одбијен. У ставу XI изреке, утврђено је као основано потраживање тужиоца десетог реда према друготуженом у износу од 200.059,08 динара. У ставу XII изреке, утврђено је као основано потраживање тужиоца једанаестог реда према туженом у износу од 224.968,24 динара, док је преко тог, а до тужбом траженог износа од 296.760,53 динара, тужбени захтев одбијен. У ставу XIII изреке, утврђено је као основано потраживање тужиоца дванаестог реда према друготуженом у износу од 224.800,43 динара, док је преко тог а до тужбом траженог износа од 296.539,21 динара тужбени захтев одбијен. У ставу XIV, изреке, обавезан је друготужени да тужиоцима плати износ од 1.106.607,28 динара, на име трошкова парничног поступка.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж бр.5931/15 од 14.10.2015. године, за оба тужиоца и туженог другог реда, одбијене су као неосноване и потврђена наведена пресуда Привредног суда у Зрењанину.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиоци су благовремено изјавили ревизију, побијајући је због погрешне примене материјалног права. Ревизија је изјављена на основу члана 404. ЗПП.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11) и члана 14. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 55/14), Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови да се о ревизији тужилаца одлучује као о посебној ревизији.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, измењеног одредбом члана 14. Закона о изменама и допунама ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи разлоге тужилаца за одлучивање о ревизији као посебној ревизији, Врховни касациони суд је нашао да за овакво одлучивање нису испуњени услови из цитиране законске одредбе. Ово са разлога, што тужиоци у ревизији нису навели постојање различитих судских одлука по истом правном питању од значаја за праксу, уколико постоје, нити су навели у чему се огледа разлика у ставовима, те нема потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Стога је одлучено као у ставу 1. изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11), измењеног чланом 15. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 55/14), као и члана 23.

Закона о изменама и допунама ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

Одредбом члана 13. Закона о изменама и допунама ЗПП, измењена је одредба члана 403. ст.2. и 3. ЗПП, тако што је у ставу 3. прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбе у овој парници, ради утврђења основаности потраживања поднете су суду 04.12.2009. године (тужиоци 1-3 реда) и 07.12.2009. године (тужиоци 4-12 реда). Сви износи побијаног дела правноснажне пресуде у овој парници (износи наведени у ставу I и ставу II изреке првостепене пресуде) су испод 40.000 евра у динарској противвредности на дан подношења тужби суду.

С обзиром да је вредност предмета спора у овој парници за сваког од тужилаца испод граничног износа прописаног цитираном законском одредбом за дозвољеност ревизије у имовинско правним споровима, то ревизија тужилаца у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, није дозвољена. Тужиоци нису јединствени супарничари, те је вредност предмета спора цењена према вредности предмета спора за сваког од тужилаца појединачно.

Дозвољеност ревизије у овој парници није цењена у смислу одредбе члана 22. Закона о изменама и допунама ЗПП, којом је измењена одредба члана 485. ЗПП, а којом је прописан цензус за дозвољеност ревизије у привредним споровима, будући да је Привредни суд у Зрењанину, у конкретном случају, поступао по атракцији надлежности, јер је над туженима отворен поступак стечаја, већ на основу члана 13. Закона о изменама и допунама ЗПП.

Стога је на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу 2. изреке.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**